

АНДРЕЯ ИЛИЕВ
БРЪСНЕНЕ ПО
КАТАДЖИЙСКИ ТЕРТИП

chitanka.info

Едва ли има мъж от по-старото поколение в Сливен, който да не е чувал за Петко Бръснаря. Имел си хубава професия човекът, майстор бил. Обаче в началото на 70-те, предвид рязкото увеличаване на транспортните средства, развърнали състава на КАТ и се наложило да съберат хора откъде ли не. Та нашият човек зарязал берберството и станал милиционер.

Между другото, бай Петко Бръснаря си гледаше много добре работата. И, за разлика от много свои колеги, не цепеше басма нито на засукани шофьорки, нито на мастити началници. Реши ли да те глоби, няма прошка. Ще разглоби колата, обаче ще намери кусур и ще ти отпори петте лева. Стига се дотам, че спре ли кола, шофьорът, без да му каже, си подава банкнотата.

И за да го уязвят, залепиха му към името като прякор предишната му професия и така остана в историята на местния КАТ — Бръснаря. А един сливенски поет (глобен 10 лева!) съчини стихотворение-портрет за него:

*Нисък, дебел, набит,
в задника развит
и с бял колан увит!*

Та веднъж Петко Бръснаря спира на детелината за Ямбол благоевградска жигула. Вади кочанчето с карнетките и машинално заявява:

— Пет лева!

Македончето обаче, нали не познава табихета на нашия човек, се опъва:

— Пет лева! Защо? Какво съм нарушил?

Бръснаря се сепнал:

— Какво ли?... Абе, ти от Благоевград до тук не може поне един път да не си настъпил осевата линия! Давай парата!

Макето поспорило още малко, разбрало, че има по-голямо дърво от себе си насреща, и дало парите... Тръгнал към колата, а от нея жена му попитала разтревожена:

— Какво стана?

— Какво да стане? Обръсна ме!

Бай Петко зяпнал изумен. Обърнал се към колегата си и рекъл:
— Абе, чак в Благоевград ли вече знаят, че съм бил бръснар?...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.